

— Pekka Kontu, joka Karjalassa tunnettiin nimellä Miinon Petri, kuoli kotonaan Pateniemessä sydänhalvaukseen 10. 4. 61. Hän oli synt. 25. 11. 1889 Vuokkiniemellä. Venäjänkielisen kansakoulun lopettamisen jälkeen hän suoritti Arkangelissa 5-vuotisen keskikoulun metsänhoitolinjan. Hän toimi metsänhoitajana Vienan piirissä. Hän oli kansallisesti valveutunut ja perusti Vuokkiniemelle nuorisoseuran ollen sen esimiehenä vuoteen 1922 saakka, jolloin hän muiden vienankarjalaisten tapaan siirtyi perheineen Suomeen. Täällä hän ryhtyi kiertokauppiaksi ja menestyi hyvin. Rovasti Rajamo siunasi tämän karjalaisen vapaustaistelijan Haukiputaan hautausmaalla. Omaiset laskivat Karjalan värein koristetun seppeleen. Muistosanat lausui Mikko Hirso.

— Emäntä Vasilista Könttä (o.s. Pisto) kuoli 26. 4. 61 Nurmeksessa. Hän oli synt. Suojärvellä.

— Pekka Jahokorppi kuoli 19. 4. Outokummussa. Hän oli synt. 4. 10. 1881 Suojärvellä.

— Pekka Vornanen kuoli Malmin sairaalassa 24. 3. 61. Hän oli synt. 29. 7. Korpiselässä.

— Fil. maisteri Erkki Räikkönen kuoli Helsingborgissa 30. 3. 61. Hän oli syntynyt Pietarissa, tuli ylioppilaaksi v. 1920 Helsingissä, suoritti fil. kandidaatin tutkinnon v. 1926 ja sai fil. maisterin arvon seuraavana vuonna. Hän otti aktiivisesti osaa ylioppilaselämäänsä, jossa keskeisenä asiana oli näihin aikoihin Suomen äsken saavutettu itsenäisyys ja heimoajatus. Otettuaan vapaaehtoisesti osaa itäkarjalaisten toivottomaan taisteluun hän teki aloitteen erityisen ylioppilasyhdistyksen perustamiseksi auttamaan itäkarjalaisia pakolaisia. Näin syntyi Akateeminen Karjala-Seura (AKS), jonka sihteerinä hän toimi vv. 1922—24. Vm. vuonna hän erosi kuitenkin seurasta ja oli sen sijaan mukana perustamassa Itsenäisyyden Liittoa, jonka ohjelmalla oli kaikkien kansalaispiiriin yhtymisen itsenäisyyden säilyttämisperiaatteen ympärille puolue- ja kielirajoihin katsomatta. Liiton johtavissa toimissa mm. sihteerinä ja puheenjohtajana hän toimi vv. 1926—33 ja liiton äänenkannattajan Itsenäisen Suomen päätoimittajana vv. 1926—32.

Sodan jälkeen Räikkönen muutti Ruotsiin, missä hän asettui asumaan Hälsingborgiin ja perusti sine Finlandia Förlag-nimisen kustannusliikkeen. Tämän välityksellä on Ruotsiin levitetty Suomea koskevaa kirjallisuutta, mm. Mannerheimin muistelmia, Väinö Stoolin tarinoita ym. Hän piti runsaasti Suomea koskevia esitelmää, ennen kaikkea eri tahoilla Ruotsia olevissa Rotaryklubeissa sekä julkaisi Suomea koskevia artikkeleita Ruotsin lehdistössä. Kummikuntaliikkeeseen ja muiden Suomen hyväksi toimineiden ruotsalaisten järjestöjen työhön hän osallistui innokkaasti.

Suremaan jäivät puoliso ja 8 lasta.

Kesäkuun 4. päivänä 1961 päättyi kauppias Simo Niemen maallinen vaellus. Pitkän työpäivän raatanut uurastaja saavutti rauhan ja hänen maallinen tomumajansa kätettiin 10. 6. 1961 Suolahden kalmiston multiin.

Kauppias Simo Niemi oli syntynyt Vuokkiniemellä, Vienassa 10. 5. 1885. Jo poikasena hän tuli Karjalan miesten tapaan, Suomeen ansiotyöhön. Kauppa-alalle hän sai koulutuksensa Etelä-Pohjanmaalla, Jurvassa, jossa hän toimi setänsä Vasilin Loginoffin kaupassa.

I maailmansotaan hän otti osaa Venäjän länsirintamalla ja sodasta selvittyään palasi Suomeen ryhtyen itsenäiseksi kauppiaksi ensin Viitasaarelle ja myöhemmin Suolahteen, jossa hän pääasiallisen elämäntyönsä suoritti.

Kauppatöidensä ja perheensä ohella riitti Simo Niemeltä aikaa ja varoja monenlaisiin yhteisiin harrastuksiin. Laulu ja urheilu olivat lähellä hänen sydäntään ja osallistuminen kuorotoimintaan ja aktiiviseen voimisteluun olivat luonnollisia ilmauksia hänen harrastuskentästään.

Lähimpänä hänen sydäntään oli kuitenkin karjalaisuus ja sen vaaliminen. Erikoisesti 1920-luvulla ja 30-luvun alkupuolella toimi Simo Niemi innokkaasti karjalaisten omista harrastuksissa. Karjalan Sivistysseuran ja Karjala-Kerhojen Keskusliiton aikakirjat kertovat hänen lämpimästä harrastuksestaan koti-Karjalaa kohtaan. Osallistuminen seuramme toimintaan monin tavoin mm. toiminta seuran johtokunnan jäsenenä, pakolaisten järjestötoiminnan alullesaattaminen ja heimojuhlien järjestely ovat osoituksena heimomme häneen kohdistamasta luottamuksesta. A. L.

— Maanviljelijä Johannes Karppanen kuoli 21. 3. 61 kotonaan Pielisjärven Vartialassa. Hän oli syntynyt Suojärvellä tammikuun 19. päivänä ja täytti tänä vuonna 70 vuotta. Käytyään maanviljelysseuran kiertävän kotiteollisuuskoulun hän toimi maanviljelijänä kotitilallaan sekä hoiti alkuvuosina 8 vuoden ajan metsänvartijan tehtävää. Samoin maanviljelijä Karppanen piti maanviljelyksen ohessa majataloa yli 20 vuoden ajan sekä toimi linja-autoliikennöitsijänä vuosina 1926—39.

— Harmonikkataiteilija Viljo Vesterinen kuoli torstai-iltana Kivelän sairaalassa pitkällisen sairauden jälkeen.

Hän oli syntynyt Kanneljärvellä 26. 3. 1907. Jo lapsuudessaan Viljo Vesterinen teki tuttavuutta harmonikan kanssa ja sitten hänestä kehittyi mestari tämän instrumentin hallinnassa.

Aluksi hän toimi harmonikansoittajana Viipurissa ja kävi Viipurin musiikkiopiston. V. 1926 hän siirtyi Helsinkiin ja soitti kymmenkunta vuotta Dallapé-orkesterissa. Tämän jälkeen hän oli vapaa- taiteilijana sekä kotimaassa että sen rajojen ulkopuolella.

Neljä kertaa hän voitti pohjoismaisen harmonikamestaruuden, nimittäin vuosina 1934, 1936, 1938 ja 1939. V. 1943 hän sai ensimmäisen henkilökohtaisen palkinnon Ruotsi—Suomi-harmonikkamaateltelussa Messuhallissa. Viljo Vesterisen bravuuri-numeroihin kuuluu ennen kaikkea »Säkkijärven polkka», joka hänen soittamanaan ja esittämään tunnetaan maamme rajojen ulkopuolellakin.